

Sygn. akt X K 418/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 października 2018 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku w X Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Maria Julita Hartuna

Protokolant: Jakub Zank

przy udziale prokuratora Kamili Murawskiej-Szuksztul

po rozpoznaniu w dniach 27.07.2018 r., 19.10.2018 r. sprawy:

I. M. (M.), syna M. i K. z domu Z., ur. (...) w S.,

oskarżonego o to że:

w dniu 10 grudnia 2017 r. w nieustalonym miejscu za pośrednictwem sieci internetowej na portalu „czateria.interia.pl” posługując się nickiem (...) podszywał się pod osobę G. C. w ten sposób, że wykorzystał wizerunek w/w w postaci fotografii zamieszczając ją w trakcie prowadzonej korespondencji o charakterze erotycznym na czacie, czym działał w celu wyrządzenia G. C. szkody osobistej

tj. o czyn z art. 190a § 2 kk

I. oskarżonego I. M. uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu;

II. na mocy art. 230 § 2 kpk zwraca dowody rzeczowe:

- w postaci pendrive marki T. (...) opisanego w wykazie dowodów rzeczowych nr I/834/17/P pod poz. 1 (k. 18) – A. C.;
- w postaci telefonu komórkowego marki H. o numerze (...) z kartą SIM sieci P. (bez numeru) o numerze abonenckim 501-334-420 z kartą pamięci 2GB opisanego w wykazie dowodów rzeczowych nr III/89/18/P pod poz. 3 – I. M.;
- w postaci telefonu komórkowego marki S. (...) o numerze (...) z kartą SIM sieci P. o numerze (...), o numerze abonenckim 512-307-425 opisanego w wykazie dowodów rzeczowych nr III/89/18/P pod poz. 4 – I. M.;

III. na mocy art. 632 pkt 2 kpk kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt X K 418/18

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 9 grudnia 2017 r. w godzinach wieczornych G. C. był na zakupach w centrum handlowym (...) w G.. Około godziny 19:00 w sklepie (...) przymierzał on dresową bluzę. W tym samym czasie w sklepie (...) znajdowała się również A. H. wraz z koleżanką. A. H. spodobała się bluza, którą przymierzał wówczas G. C.. W związku z tym powiedziała mu,

że taką samą bluzę chciałaby kupić w prezencie swojemu bratu, który jest podobnej postury, i spytała go, czy może mu zrobić w niej zdjęcie oraz przesłać bratu, aby wyraził swoją opinię. G. C. wyraził na to zgodę, dlatego A. H. wykonała telefonem komórkowym zdjęcie G. C. w bluzie, a następnie wysłała je komunikatorem internetowym do swojego brata I. M. z pytaniem, czy chciałby dostać taką bluzę w prezencie świątecznym.

dowód: zeznania świadka G. C. k. 3-4, 185-187, zeznania świadka A. H. k. 148-149, 194 - 195; fotografia k. 26; nagranie z monitoringu, k. 82; faktura k. 97; wydruk z płatności kartą płatniczą k. 104-105; wyjaśnienia oskarżonego I. M., k. 159-161, 190-191

W nocy z 9 na 10 grudnia 2017 r. żona G. A. (...) zalogowała się na czacie internetowym na portalu (...) pod nickiem „Kobietka.35”. W pewnym momencie wiadomość do niej wysłał I. M. posługujący się nickiem „miły-Men”. A. C. i I. M. rozpoczęli wówczas rozmowę o charakterze erotycznym, w czasie której I. M. podał A. C. swoje imię oraz numer telefonu. W czasie tej rozmowy A. C. poprosiła I. M., aby przesłał jej również swoje zdjęcie. W odpowiedzi, około godziny 02:20, I. M. wysłał A. C. zdjęcie z wizerunkiem G. C., które kilka godzin wcześniej otrzymał od swojej siostry A. M..

dowód: zeznania świadka A. C. k. 93-95, 188-189, wydruk z portalu (...) k. 19-30, 36-46; protokół oględzin telefonów k. 127-135, 151-153; wyjaśnienia oskarżonego I. M., k. 159-161, 190-191

Kiedy A. C. zobaczyła otrzymane od I. M. zdjęcie przedstawiające jej męża, bardzo mocno się zdenerwowała, ponieważ od pewnego czasu podejrzewała go o zdradę, a ich małżeństwo przechodziło wówczas kryzys. Nie zweryfikowała jednak swoich podejrzeń, sprawdzając, co w tym czasie robi mąż - G. C. spał w pokoju obok. Następnego dnia A. C. zrobiła awanturę G. C., co wywołało między nimi konflikt.

dowód: zeznania świadka G. C., k. 186-187; zeznania świadka A. C., k. 93-95, 188-189

I. M. w czasie rozmowy z A. C. nie znał G. C. ani jego żony. Nie wiedział też, że G. C. jest mężczyzną, którego wizerunek znajduje się na zdjęciu, które otrzymał od siostry. I. M. nie wiedział również, że na portalu (...) rozmawiał z żoną G. C..

Ani G. C., ani A. C. nie znali I. M..

dowód: wyjaśnienia oskarżonego I. M., k. 159-161 i 190-191; zeznania świadka G. C. k. 3-4, 185-187; zeznania świadka A. C. k. 93-95, 188-189

I. M. nie był karany sądowo. Ma 27 lat, jest kawalerem i nie posiada nikogo na swoim utrzymaniu. Posiada wyższe wykształcenie, z zawodu jest inżynierem inżynierii środowiska i pracuje jako specjalista ds. technicznych, osiągając dochód w wysokości 1.700 zł netto. I. M. nie posiada żadnego majątku.

dowód: dane o karalności k. 154, 182, dane osobowopoznawcze k. 163; notatka urzędowa k. 164

I. M. w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia zarzuconego mu czynu i złożył krótkie wyjaśnienia. Na rozprawie w dniu 27 lipca 2018 r. podtrzymał dotychczasowe stanowisko i odmówił składania wyjaśnień.

vide: wyjaśnienia oskarżonego I. M., k. 156-161 i 190-191

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w sprawie był zasadniczo bezsporny oraz został ustalony na podstawie dowodów z dokumentów, zeznań świadków oraz wyjaśnień oskarżonego. Nie dostarczył on jednak podstaw do przyjęcia, że oskarżony popełnił przestępstwo.

Odnosnie do dowodów z dokumentów pod uwagę wzięto: wydruki z rozmowy prowadzonej przez A. C. z oskarżonym na portalu (...) fakturę za zakup bluzy przez G. C., wydruki z płatności kartami płatniczymi w sklepie (...) z dnia 9

grudnia 2017 r., dane o karalności oskarżonego i dotyczące go dane osobowopoznawcze wraz z notatką urzędową, zapis z monitoringu z centrum handlowego (...) oraz protokoły oględzin telefonów komórkowych użytkowanych przez oskarżonego. Wszystkie te dowody były rzetelne, a ich autentyczność nie budziła wątpliwości.

W całości wiarygodne były, w ocenie Sądu, zeznania pokrzywdzonego G. C., który wskazał, w jaki sposób doszło do utrwalenia i wykorzystania jego wizerunku. Depozycje te były w pełni zgodne z całym zebrany materiał dowodowy, a w szczególności z zeznaniami świadków A. H. i A. C., wyjaśnieniami oskarżonego oraz dowodami z dokumentów (zwłaszcza wydruków z portalu (...) faktury za zakup bluzy, potwierdzeń płatności kartą, zapisu monitoringu oraz protokołami oględzin telefonów oskarżonego).

Sąd dał też wiarę zeznaniom świadka A. C., które również były zgodne z pozostałymi dowodami, a w szczególności z wydrukami z portalu (...) oraz wyjaśnieniami oskarżonego.

Za wiarygodne Sąd uznał również zeznania świadka A. H. – siostry oskarżonego, która przyznała, że w dniu 9 grudnia 2017 r. w czasie zakupów, za zgodą G. C. zrobiła mu zdjęcie, które następnie przesłała oskarżonemu. Zeznania te były zgodne z zeznaniami świadka G. C. oraz korespondowały z treścią zapisu z monitoringu, który zarejestrował obecność obojga świadków w centrum handlowym, a także z treścią protokołów oględzin telefonów użytkowanych przez I. M. zawierających wiadomość od A. H. z przedmiotowym zdjęciem. Sąd nie znalazł żadnych podstaw, aby zeznaniom świadka odmówić wiarygodności.

Niewielkie znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy miały natomiast zeznania świadka K. M., która nie знаła okoliczności zdarzenia i była jedynie w stanie potwierdzić, że numer telefonu podany A. C. przez I. M. w czasie rozmowy na portalu (...) jest co prawda zarejestrowany na nią, ale użytkowany był przez oskarżonego. Nie było podstaw, aby także tym zeznaniom odmówić wiarygodności, gdyż korelowały one z pozostałymi dowodami.

Sąd dał też wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, który przyznał się do winy i złożył wyjaśnienia korespondujące z całym pozostałym materiałem dowodowym. Sąd nie dopatrywał się przyczyn, aby wyjaśnienia te uznać za niewiarygodne. W szczególności, żaden z przeprowadzonych w toku postępowania dowodów nie podważył twierdzeń oskarżonego, wskazującego że nie znał G. C., nie wiedział, czy zdjęcie przesłała mu siostra, a zwłaszcza nie miał pojęcia, iż kobieta, którą przypadkowo poznał na czacie internetowym jest żoną mężczyzny ze zdjęcia.

I. M. został oskarżony o popełnienie przestępstwa z art. 190a § 2 kk polegającego na tym, że „w dniu 10 grudnia 2017 r. w nieustalonym miejscu za pośrednictwem sieci internetowej na portalu „czateria.interia.pl” posługując się N. (...) podszywał się pod osobę G. C. w ten sposób, że wykorzystał wizerunek w/w/ w postaci fotografii zamieszczając ją trakcie prowadzonej korespondencji o charakterze erotycznym na czacie, czym działał w celu wyrządzenia G. C. szkody osobistej”.

Zgodnie z art. 190a § 2 kk, kto podszywając się pod inną osobę, wykorzystuje jej wizerunek lub inne dane osobowe w celu wyrządzenia jej szkody majątkowej lub osobistej, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3. Znamieniem strony przedmiotowej przestępstwa z art. 190a § 2 kk jest "podszywanie się". Przez to pojęcie należy rozumieć wszelkie wyobrażalne formy czynu, które mają wytworzyć przekonanie, że "podszywacz" jest tą osobą, której wizerunek czy dane zostały przez niego wykorzystane. Przestępstwo z art. 190a § 2 kk ma charakter umyślny. Może być ono popełnione tylko i wyłącznie w zamiarze bezpośrednim o szczególnym zabarwieniu (dolus directus coloratus), którego treścią jest cel w postaci wyrządzenia szkody majątkowej lub osobistej osobie, której wizerunek lub inne dane zostały wykorzystane lub pod którą sprawca się podszywał. Szkoda majątkowa to wszelkie rodzaje ubytków w majątku, natomiast przez szkodę osobistą należy rozumieć krzywdę, a więc uszczerbek w dobrach niemajątkowych, którym może być poczucie poniżenia, dyskomfortu czy cierpienie psychiczne.

W niniejszej sprawie nie ulegało wątpliwości, że oskarżony w dniu 10 grudnia 2017 r. w czasie rozmowy o charakterze erotycznym prowadzonej z żoną pokrzywdzonego na portalu internetowym (...) wykorzystał wizerunek G. C. przesyłając jego zdjęcie A. C. na jej prośbę o ujawnienie swojego wizerunku. W takiej sytuacji należało uznać, że oskarżony udostępniając swojemu rozmówcy wizerunek pokrzywdzonego podszył się pod osobę G. C. dążąc w ten

sposób do wytworzenia u A. C. przekonania, że prowadzi ona rozmowę z mężczyzną przedstawionym na tym zdjęciu. Nie ma jednak absolutnie żadnych podstaw, by uznać, że oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim zabarwionym, w celu wyrządzenia szkody majątkowej lub osobistej pokrzywdzonemu. Oskarżony prowadząc rozmowę z A. C. nie wiedział, że to ona kryje się za nickiem „Kobietka.35” oraz że jest ona żoną mężczyzny, którego wizerunek został utrwalony na zdjęciu, które otrzymał on kilka godzin wcześniej od swojej siostry i które następnie wykorzystał na czacie. Co istotne, oskarżony w ogóle nie znał A. C. i G. C. (tak samo jak oni nie znali jego), a także nie wiedział, że ich związek małżeński przechodził wówczas kryzys. Oskarżony nie mógł działać w zamiarze wyrządzenia szkody pokrzywdzonemu, skoro nawet nie wiedział, kim on jest. Co więcej, gdyby oskarżony rozmawiał na czacie z jakąkolwiek inną osobą aniżeli A. C., prawdopodobnie nie doszłoby do pokrzywdzenia G. C. w najmniejszym stopniu, gdyż wykorzystanie jego zdjęcia w prywatnej rozmowie nie miałyby znaczenia dla nikogo, może ewentualnie poza wprowadzoną w błąd przez I. M. rozmówczynią. Fakt, że ostatecznie G. C. faktycznie doznał wskutek zachowania oskarżonego krzywdy związanej z wykorzystaniem jego wizerunku w postaci zarzucenia mu zdrady czy pogorszenia relacji z żoną, wystąpił poza zamiarem oskarżonego i nie był objęty jego umyślnością, lecz stanowił wynik niezwyklego zbiegu okoliczności, polegającego na tym, że oskarżony wysłał zdjęcie otrzymane od siostry akurat do żony mężczyzny przedstawionego na tym zdjęciu. Oskarżony nie zdawał sobie sprawy z tego, że jego czyn wywoła takie następstwa i w żaden sposób nie mógł ich przewidzieć, a tym bardziej chcieć, aby wystąpiły. Jego zachowanie wynikało tylko i wyłącznie z chęci zaprezentowania się w atrakcyjny sposób przed potencjalną przyszłą partnerką seksualną oraz zamiaru tymczasowego zachowania w tajemnicy swojej tożsamości.

Z tych przyczyn należało uznać, że zachowanie oskarżonego nie wypełniło znamienia strony podmiotowej przestępstwa z art. 190a § 2 kk, dlatego należało go uniewinnić od popełnienia zarzucanego mu czynu.

Na marginesie należy natomiast wyjaśnić, że stwierdzenie przez Sąd, iż zachowanie oskarżonego nie stanowiło przestępstwa, nie pozbawia pokrzywdzonego roszczeń cywilnoprawnych o zadośćuczynienie za naruszenie dóbr osobistych.

W punkcie II wyroku Sąd na podstawie art. 230 § 2 kpk zwrócił A. C. – jako osobie uprawnionej – dowód rzeczowy w postaci urządzenia pendrive marki T. (...) (k. 18) opisanego pod pozycją numer 1 w wykazie dowodów rzeczowych I/834/17/P (k. 49). Natomiast w punkcie III i IV wyroku Sąd na tej samej podstawie zwrócił oskarżonemu I. M. dowody rzeczowe w postaci telefonów komórkowych marki : (...) o numerze (...) z kartą SIM w sieci P. o numerze abonenckim 501-334-420 z kartą pamięci microSD 2 GB (k. 123) oraz S. (...) o numerze (...) z kartą SIM w sieci P. z numerem (...) o numerze abonenckim 512-307-425 (k. 124) opisanych pod pozycją numer 3 i 4 wykazu dowodów rzeczowych nr III/89/18/P (k. 130).

O kosztach procesu rozstrzygnięto w punkcie V wyroku zgodnie z art. 632 pkt 2 kpk. Oskarżony został uniewinniony od zarzucanego mu czynu, dlatego należało stwierdzić, że koszty postępowania ponosi Skarb Państwa.